

[Foss.]

den højtærede landbrugsminister om nogle detaljer i lovforslaget. Hverken i forslaget eller i bemærkningerne til det har jeg kunnet finde noget om, efter hvilke principper man har tænkt at udskrive pligthugsten for de forskellige skove. Som bekendt blev den pligthugst, vi havde i krigens tid, hovedsagelig udskrevet på basis af tidligere års hugst. Der er noget, der kunne tyde på, at man tænker sig at gå frem efter de samme linier, idet der i § 1 er tale om at kræve oplysninger om „de sidste 4 skovningsår“.

Det ville være meget uheldigt og meget uretfærdigt, hvis pligthugsten skulle pålignes efter tidligere års hugst. Den skov, i hvilken der før krigen af den ene eller anden grund er hugget, hvad skoven kunne yde, er forstmæssigt set blevet hårdt medtaget under krigen, og skovejeren vil, hvis man går videre efter samme princip, få sin skov ødelagt, hvorimod den, som lod sin skov stå, måske fordi han ikke behøvede den indtægt, skoven kunne give, kun har været pålignet en ringe merhugst. Efter hvad der er oplyst for mig, består der i dag en meget betydelig ulighed mellem forskellige skove, og derfor bør en pligthugst ikke udskrives efter, hvad der tidligere er hugget, men efter de enkelte skovdistrikters øjeblikkelige ydeevne. Dette er i virkeligheden et temmelig vigtigt spørgsmål, men det egner sig måske bedst til behandling i et udvalg.

Et andet spørgsmål, som vist også egner sig bedst for udvalgsbehandling, er bestemmelsen om, at ministeriet kan fastsætte, i hvilke effekter hugsten skal aflægges. Denne regel er ikke så simpel, som den ser ud til, fordi de gældende overenskomster om skovarbejdernes lønninger er fastsat efter normalt faldende effekter, det vil sige, at træet skal oparbejdes til det, som det normalt kan bruges til. Hvis man går udenfor disse rammer, skal akkorderne laves om, og det vil igen sige, at man må regne med andre priser. Jeg går ud fra, at træet skal hugges på normal vis, men enten burde dette siges udtrykkeligt i loven, eller den højtærede landbrugsminister burde på anden måde bekræfte, at man kun i undtagelsestilfælde vil forlange en anden hugst end den normale. Loven skal jo gælde i 2 år, og jeg har desværre ingen garanti for, at det er den nuværende højtærede landbrugsminister, som kommer til at administrere loven, hvis den mod forventning bliver taget i brug.

Til § 2 har jeg også en bemærkning. Jeg læser stk. 1 således, at staten vil garantere en skovejer, at han kan blive af med og få betaling for de effekter, som han skal hugge, men så er der et forbehold, nemlig:

„såfremt de ikke forinden — eventuelt efter anvisning af landbrugsministeriet — helt eller delvis er afhændet til anden køber“.

Vil det sige, at hvis landbrugsministeriet anviser en usolid køber, så har ejeren ingen garanti for at få sine penge? Jeg synes, der er grund til at se lidt nærmere på denne bestemmelse.

Så har jeg blot een bemærkning til. Jeg forstår oprigtigt talt ikke, hvorfor sidste stykke i § 1 er taget med. Jeg kan ikke se, der er nogen grund til at nævne, at loven ikke ophæver en skovejers pligter i henhold til lov nr. 164 af 11. maj 1935 om skove. Hvis der derimod havde stået noget om, at landbrugsministeren skulle rette sig efter skovloven af 1935, når han påligner pligthugsten, altså en bestemmelse om, hvorvidt pligthugsten skal holdes indenfor skovlovens rammer eller ej, så havde det utvivlsomt været på sin plads. Men som den står, synes jeg, at bestemmelsen er overflødig. Men det sidste er jo ret uvæsentligt, og jeg henholder mig til de andre ting, jeg har nævnt, og som jeg synes der ville være grund til at få lidt nærmere besked om i et udvalg. Derfor skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i et udvalg.

Gudiksen: I bemærkningerne til lovforslaget er det stærkt fremhævet, at hugsten af gavntre skal søges fremmet ad frivillighedens vej, og at de regler, lovforslaget indeholder, først skal sættes i kraft, hvis et tilfredsstillende resultat ikke nås på frivillig basis.

Jeg ville have sat pris på, om man i lovforslaget kort havde skitseret, hvordan man tænker sig at forøge hugsten ad frivillighedens vej. Jeg tvivler naturligvis ikke om, at den højtærede landbrugsminister har bestemte veje at gå ved disse forhandlinger, veje som er brugt før, men jeg anser det for en fejl, at der ikke i selve lovforslaget er givet lidt oplysning om, hvordan man regner med at gå frem, hvordan „frivilligheden“ skal forstås.

Der gennemførtes i folketinget to ændringer i lovforslaget, og dem kan mit parti anbefale. Den ene går ud på, at der kan forlanges afholdt en overtaksation, me-